

KOŻUCHOWY (2) *ai*

N sg f kożuchowâ (2).

Sł stp brak, Cn s.v. kołdra, Linde brak.

Przymiotnik od „kożuch” ‘wyprawiona skóra zwierzęca z długim włosem’; wykonany z kożucha (2) :

Wyrażenie: »załoga [= podkład pod suknię] kożuchowa« (2): Rheno [...] ein rauch wammes als man vn dem wintertregt/ ader eyn pruft peltz, Zálogá kożuchowa. Murm 154; BartBydg 130b.

TG